

[Niels Helveg Petersen.]

restancer på egentlig B-skat. Men skønnet er selvsagt vanskeligt, og jeg er glad for det tilsagn, der er givet fra finansministerens side om, at man vil gøre alt for 'at sørge for en effektiv inddrivelse, så restancebeløbene kan blive så små som muligt. På den anden side finder jeg det helt umuligt at undlade at tage et hensyn til disse restancebeløb, og jeg kan ikke se, at der er fremkommet noget i udvalget, som afsvækker det skøn på de 325 mill. kr., som man her har fremlagt.

Ud over at tage hensyn til restskat og restancer skal der tages hensyn til de ændringer, der sker i selve beskatningsgrundlaget, derved at der gennemføres særbeskatning, som i 1968 på årsbasis ville koste 365 mill. kr., og som betyder lettelser for de hidtil sambeskattede. Dette fremgår ikke af de tabeller, som er optrykt i betænkningen, men det fremgår til gengæld af det materiale, som er bilagt finansministerens fremsættelse. Videre forhøjes lønmodtagerfradraget fra 800 kr. til 1.500 kr., svarende til 140 mill. kr., som også skal tages i betragtning ved vurderingen af tabellerne i betænkningen, hvor der jo opereres med skattepligtige indkomster, der jo forinden er nedsat med bl. a. dette noget større lønmodtagerfradrag. Derudover er der tale om forskellige merudgifter, som, så vidt jeg erindrer, netop er blevet behandlet i folketinget her til formiddag, og som efter opgivelserne koster staten netto 275 mill. kr.

Der er altså tale om ændring i beskatningsgrundlaget, som betyder mindre indtægter, og der er tale om forskydninger, der betyder øgede udgifter, i alt 830 mill. kr. Allerede med disse 830 mill. kr. er efter min mening de 82 pct., som socialdemokratiet foreslår, sprængt. Hvis vi går ud fra de oplysninger, vi har fået om udskrivningsbehovet, de 79,4 pct., eller hvor meget det var, som var opstillet under disse stærkt forenklede forudsætninger, og blot lægger til de øgede udgifter og de formindskede indtægter som følge af ændret beskatningsgrundlag, er de 82 pct. allerede sprængt. Dertil kommer så, at man selvsagt må vurdere de virkninger, som forskydningerne får med hensyn til restskat, restancer, forudbetalinger til kommuner osv.

Socialdemokratiet og SF vælger at se

bort fra disse forskydninger, men hvor ubehageligt det end kan være, er regeringspartierne ikke i en situation, hvor vi kan vælge blot at se bort fra denne række af forskydninger, der sker ved kildeskattens indførelse. Det er gjort op i materialet, at en udskrivningsprocent på mellem 91 og 92 vil skabe dækning for de forskydninger, der sker i forbindelse med kildeskattens indførelse. Den forskel, der er imellem dette tal og regeringens udskrivningsprocent på 95, er udtryk for, at man finder det fornødent fortsat at føre en stram finanspolitik. Jeg kunne forstå, hvis det var denne difference, som var imellem os og oppositionen. Jeg kunne forstå det, hvis oppositionen sagde: vi ønsker ingen finanspolitisk stramning, vi ønsker kun lige netop at give dækning for forskydningerne. Men det er ikke det, der er tale om; der er tale om, at man fra socialdemokratiets og SF's side ser bort fra restskat og restancer, ser bort fra, at der skal skaffes dækning for lønmodtagerfradraget, for særbeskatningen, for merudgifterne til folkepension og til børnetilskud. Med andre ord, der er, så vidt jeg kan se, tale om, at socialdemokratiet — og det er socialdemokratiet, disse ting må ramme hårdt — ser bort fra de praktiske virkninger af den lov, man selv har skabt, ser bort fra de økonomiske følger af foranstaltninger, man selv har vedtaget i forbindelse med kildeskatten.

Hr. Gürnbaum hævdede, at selvfølgelig ville socialdemokratiet stemme for de udgifter, der skulle afholdes. Det skal jeg ikke forsøge at gøre op, for jeg kan ikke gøre det op, som det ser ud her. Men jeg kan i hvert fald slå fast, at man ikke vil stemme for dækning for de forskydninger, der følger af kildeskattens indførelse, og som fremgår af det materiale, vi har fået, og det er for mig at se en meget uheldig ting, at det parti, der mere end noget andet har haft ansvaret for denne kildeskattelovs udformning, nu bekvemt vælger at se bort fra denne række af forskydninger.

Det er altså åbenbart, og åbent erkendt, at der i dette lovforslag fra regeringens side også er tale om en finanspolitisk stramning. Kasseoverskuddet vokser fra 450 mill. kr. til 1.020 mill. kr. Stramningen er dog, så vidt jeg kan se, noget mindre, end det umiddelbart fremgår, der-